

KAHDEN MAAN KANSALAINEN

Puhuin tästä aiheesta Sievin kirkossa 7. heinäkuuta 2016. Katsoin jo silloin aiheelliseksi kertoa mitä ongelmia tässä kauniissa laulussa on.

Mutta kahden maan kansalainen, mitä se voisi tarkoittaa? Tarkastelemme asiaa kahdesta eri näkökulmasta.

Me voimme olla todella kahden maan kansalaisia. Voimme olla esimerkiksi samalla kertaa suomalaisia ja samalla vaikkapa ruotsalaisia, eli meillä on tuolloin kaksoiskansalaisuus. Meillä voi olla siis kahden eri valtion passi. Me voimme olla toki vain Suomen kansalaisia mutta samalla olemme myös taivaan kansalaisia. Tämä kaikki on aivan ymmärrettävää.

Kun menemme asiassa syvemmälle, edellinen ei pidä aina paikkaansa. Eli, voimme olla Suomen kansalaisia mutta emme ole välttämättä aina taivaan kansalaisia. Tarkastellaan asiaa nyt hengellisesti ja sydämen tasolla.

Jos tuota tunnettua ja suosittua laulua, ”Kahden maan kansalainen” markkinoidaan niin, että kuvitellaan olevamme koko ajan tämän maailman kansalaisia ja silti samalla kertaa myös taivaan kansalaisia, se markkinointi ei pidä ollenkaan paikkaansa. Kuitenkin ymmärrän niin että halutaan olla maailman- ja samalla taivaankansalaisia. Oletetaan näin olevan, vaikka ehdottomasti se ei ole niin.

Raamatun mukaan olemme tässä maailmassa muukalaisia ja vain ohikulkumatalla. Mitä Sana sanoo? Aabraham ja hänen jälkeläisensä asuivat luvatussa maassa muukalaisina, eli ”*Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä*” (Hepr. 11:13).

Mooses joutui pakenemaan Egyptistä ja asumaan muukalaisena vieraassa maassa. Hän oli tappanut egyptiläisen miehen tämän hyökättyä ensin israelilaista miestä vastaan. Tämä teko oli tulossa julki-seksi tiedoksi. ”*Tämän kuultuaan Mooses pakeni. Hän eli sitten muukalaisena Midianin maassa, ja hänelle syntyi siellä kaksi poikaa.*” (Ap. t. 7:29). Mooses eli nyt muukalaisena vaikka olikin egyptiläinen, toki myös samalla heprealainen.

Kuningas Salomo oli väkevästi Herran käytössä. Salomoa siunattiin monilla jumalan lahjoilla. Oli viisautta ja oli mahtia. Mutta sitten: maailmalliset, lukuisat vaimot, saivat Salomonin lankeamaan pois Herrasta Jumalasta. Maailmallisuus koitui Salomonin tuhoksi.

Apostolien teoissa Paavali opettaa: ”*Tämän Israelin kansan Jumala valitsi, meidän isämme, ja korotti tämän kansan, heidän muukalaisina ollessaan Egyptin maassa, ja vei heidät sieltä ulos kohotetulla käsivarrella*” (Ap. t. 13:17).

Apostoli Pietari kirjoittaa myöhemmin uudenliiton seurakuntalaisille: ”*Rakkaani, niin kuin outoja ja muukalaisia minä kehotan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan*” (1. Piet. 2:11).

Myös Paavalin apulainen, Demas, lankesi. Paavali kirjoittaa: ”*Demas on tähän maailmaan mieltynenä jättänyt minut ja lähtenyt Tessalonikaan*” (2. Tim.4:10). Ei kukaan voi siis palvella yhtä aikaa kahta herraa.

Niitä ihmisiä, jotka elävät maailman hengessä, mutta ovat palvelevinaan Herraa, sanotaan usein Deemas-kristityiksi.

Nyt siis huomaamme että olla Jumalan oma, ei tarkoita sitä, että voisimme elää samalla kertaa myös tämän turmeltuneen maailman hengessä. Jos joku muuta väittää, on aivan eksyksissä.

Jeesus tekee tämän asian aivan selväksi: ”*Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva*” (Matt. 6:24). Ja vielä: ”*se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät*” (Matt. 7:13).

Maailma joukkoineen ei tunne tietä, eikä sitä löydä. ”*Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sen tähden maailma teitä vihaa.*” (Joh. 15:19).

Vanha virsi sanoo: ”Maailmanmielisyys, sen tavat, ystävyys, varmasti langettavat, Herrasta erottavat. Ken kärsii Herran kanssa, hän pysyy armossansa.” (WSV 67a:5).

Jeesus sanoo ylipapillisessa rukouksessaan omistaan ja maailmasta: ”*Minä rukoilen heidän puolestaan. Maailman puolesta minä en rukoile, vaan niiden, jotka sinä olet minulle antanut, koska he kuuluvat sinulle. He eivät kuulu maailmaan, niin kuin en minäkään kuulu... Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sen tähden maailma teitä vihaa.*” (Joh. 17:9,16,19).

Apostoli Jaakob kirjoittaa: ”*ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen.*” (Jaak. 4:4).

Ja Johannes: ”*Älkää rakastako maailmaa, älkää sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaudella ei ole hänessä sijaa. Sillä mitä kaikkea maailmassa onkin, ruumiin halut, silmien pyyteet ja mahtaileva elämä, se kaikki on maailmasta, ei Isästä. Ja maailma himoineen kaatoa, mutta se, joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.*” (1. Joh. 1:15–17).

Ja vielä Paavali kirjoittaa: ”*Tehän tiedätte, että jos antaudutte orjina tottelemaan jotakuta, olette juuri sen orjia, jota tottelette. Te joko palvelette syntiä, mikä johtaa kuolemantuomioon, tai olette kuuliaisia Jumalalle, mikä johtaa vapauttavaan tuomioon. Jumalalle kiitos, te jotka olitte synnin orjia, olette nyt tulleet koko sydämeštänne kuuliaisiksi sille opetukselle, jonka ohjattavaksi teidät on uskottu.*” (Rom.6:16,17).

Kun näin puhumme, Kahden maan kansalainen -laulu ei tunnukaan kaikilta osin niin ihanalta, kuin se pinnallisesti kuultuna vaikuttaa. Siinä laulussa ei ilmene millään tavoin ketkä ovat taivaan kansalaisia ja ketkä tämän maailmanajan kansalaisia. ”Mutta kun se laulu on niin ihana”, sanovat jotkut uskovaisetkin. Aikamme julistajista monet opettavat että kaikki pääsevät taivaaseen. Jotkut opettajat opettavat että sinne pääsee kaikki kastetut jos pysyy ”kasteen armossa”. Uskosta he eivät puhu, tai

jos puhuvat, he sanovat kaikkien tulleen uskoon kasteessa. Jotkut oikein viisaat opettajat tietävät että ihan kaikki pääsevät taivaaseen. Lopunajan eksytykseen kaikki tämä tällainen kuuluu.

Nyt tulee kaikki olla toisin. Sillä: ”*Ennen te elitte niiden vallassa tämän maailman menon mukaan, totellen avaruuden henkivaltojen hallitsijaa, sitä henkeä, joka yhä vaikuttaa tottelemattomissa ihmisissä*” (Ef. 2:2).

Näin ei saa enää olla uskovien keskuudessa. ”*Katsokaa, ettei joukossanne ole ketään siveettömästi elävää tai maailmallista, sellaista kuin Esau, joka yhdestä keitosta myi esikoisuutensa*” (Hepr. 12:16). ”

”*Sen tähden meidän on tarkoin ja tunnollisesti pidettävä mielessämme se, minkä olemme kuulleet, ettemme ajautuisi virran vieminä harhaan. ...Mehän olemme osalliset Kristuksesta, kun vain loppuun asti pidämme kiinni siitä todellisuudesta, jonka yhteyteen jo alussa olemme päässeet.*” (Hepr. 2:1; 3:14).

Siispä: ”*Ajatelkaa sitä mikä on ylhäällä, älkää sitä, mikä on maan päällä*” (Kol. 3:2).

Kun nyt kuitenkin elämme vielä tässä maailmassa ja sitä hyödyksemme käytämme, Paavali on antanut tällaisen ohjeen: ”*...ne, jotka tätä maailmaa hyödyksensä käyttävät, niin kuin eivät sitä käyttäisi; sillä tämän maailman muoto on katoamassa*” (1. Kor. 7:31).

Meidät on kalliisti lunastettu. Olemme Kristuksen. Maailma nukkuu. Me elämme ja olemme sen sijaan hereillä. Niinhän ystävä?

Olemmeko siis KAHDEN MAAN KANSALAISIA? Ei. Emme voi olla yhtä aikaa maailmassa ja samalla taivaan kansalaisia, ei, jos haluamme oikeaan kotiimme. Me olemme lähteneet pois maailmasta, me jotka tulimme uskoon, niin kuin Israel kerran Egyptistä. Emme saa palata takaisin.

Reitti, eli tie kotiin, ei ole tuntematon vaan tunnettu. ”Tien sinne te tunnette”, Jeesus sanoo. Rukouksemme ei ole silloin heikkoa kun se rukoillaan Jeesuksen nimessä. Emme elä myöskään pelkän toivon varassa. Ensin on aina usko. Sillä omistamme kaiken. Näin usko ei ole pelkkää ikävöintiä, sillä ”uskosta vanhurskas saa elää”. Sitten tulee vasta toivo. Portti Jumalan valtakuntaan on myös jo avattu koska Sana sanoo niin. Tosin kaikki eivät sitä porttia löydä. ”Etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.” Edes vaelluksemme ei ole silloin vaivaista jos kuljemme koko ajan Jeesuksen seuraajina, hänen jalanjäljissään. Emme saa näin ollen epäillä ja jopa pilkata Jumalan suuria lupauksia.

Lyhyesti olen tässä kirjoittanut ja puhunut siitä mihin kansalaisuuteen meidän tulee lukeutua. Herra antakoon ymmärrystä meille käsittämään tätäkin opetuksen ja neuvon sanaa. Amen.